

II

(Forberedende retsakter)

KOMMISSIONEN

Forslag til Rådets direktiv om minimumsforskrifter til forbedring af mobilitet og sikker transport for bevægelseshæmmede arbejdstagere til og fra arbejde

(91/C 68/08)

KOM(90) 588 endelig udg. — SYN 327

(Forelagt af Kommissionen den 11. februar 1991)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

navnlig omfatte adgangsmuligheder, mobilitet og transportmidler;

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 118 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, udarbejdet efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Sikkerhed, Hygiejne og Sundhedsbeskyttelse på Arbejdspladsen,

det vil være hensigtsmæssigt at supplere den eksisterende eller fremtidige fællesskabslovgivning om beskyttelse af bevægelseshæmmede arbejdstageres sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen med bestemmelser, der har til formål at gøre det lettere for dem at nå deres arbejde og dermed nedbringe de risici, som de specielt er udsat for til og fra arbejde;

i samarbejde med Europa-Parlamentet,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg, og

det er klart, at transportmidler, som ikke er tilpasset bevægelseshæmmede arbejdstageres behov, indebærer risici for disse personers sikkerhed og sundhed;

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Traktatens artikel 118 A skal Rådet, ved udstedelse af direktiver, vedtage minimumsforskrifter med henblik på at forbedre navnlig arbejdsmiljøet for at sikre et højere niveau for beskyttelse af arbejdstageres sikkerhed og sundhed;

bevægelseshæmmede arbejdstagere skal kunne benytte transportmidler mellem bolig og arbejdsplads uden at være udsat for flere risici end andre arbejdstagere; bevægelseshæmmede arbejdstageres sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet må derfor sikres, og der må i den forbindelse træffes de nødvendige foranstaltninger for at gøre det lettere for dem at komme sikkert til og fra arbejde;

i henhold til ovennævnte artikel skal det i direktiverne undgås, at der pålægges administrative, finansielle og retlige byrder af en sådan art, at der hæmmer oprettelse og udvikling af små og mellemstore virksomheder;

foranstaltningerne til forbedring af mobilitet og transport vedrører bevægelseshæmmede arbejdstagere, hvis handicap er af fysisk, herunder sensorisk, oprindelse, eller af psykisk oprindelse;

ifølge punkt 26 i afsnit 1 i fællesskabspagten om de grundlæggende arbejdsmæssige og sociale rettigheder skal enhver handicappet person — hvad årsagen til eller arten af handicappet end måtte være — kunne nyde godt af konkrete supplerende foranstaltninger med henblik på erhvervsmæssig og social integration; disse foranstaltninger skal — alt efter de pågældendes muligheder —

medlemsstaterne bør have valget mellem enten at stille offentlige transportmidler, transport varetaget af arbejds-

giveren eller af organer, der tilbyder særlige transportfaciliteter, til rådighed for bevægelseshæmmede arbeidstagere eller at gennemføre stimulerende foranstaltninger med henblik på at forbedre disse arbeidstageres transportmuligheder, for så vidt disse foranstaltninger har en tilsvarende rækkevidde;

der må imidlertid fastsætte minimumsforskrifter for at sikre, at bevægelseshæmmede arbeidstagere har adgang til de fornødne transportmidler, som er tilpasset deres behov; disse minimumsforskrifter bør omfatte adgang til transport, transportmidlernes tilgængelighed, faciliteter, som gør det muligt for bevægelseshæmmede arbeidstagere at bevæge sig til og fra arbejde på en sikker måde samt afmærkning af transportmidlerne og de tilknyttede faciliteter;

for at kunne tage hensyn til omkostningerne ved ændring af transportmidlerne med henblik på at gøre dem tilgængelige for bevægelseshæmmede arbeidstagere må der træffes forskellige alternative foranstaltninger, som både giver sikker transport og samtidig den nødvendige fleksibilitet til at kunne finde de rette løsninger i de enkelte tilfælde;

når arbejdsgiveren sørger for transport til og fra arbejdet for arbeidstagerne i virksomheden, må han være forpligtet til at tage hensyn til de særlige transportbehov, som bevægelseshæmmede arbeidstagere, lærlinge og praktikanter i virksomheden har;

i størstedelen af medlemsstaterne findes der specielle, offentlige eller private transportfaciliteter beregnet for handicappede; af økonomiske årsager og af hensyn til Kommissionens globale politik med henblik på økonomisk og social integrering af handicappede bør disse særlige transportfaciliteter først og fremmest stilles til rådighed for de stærkest handicappede personer;

der bør tages særligt hensyn til uddannelse og information af bevægelseshæmmede arbeidstagere, således at de på bedst mulig måde kan benytte de transportmidler, der er til deres rådighed; ud fra samme betragtning må der ligeledes sørges for passende oplæring af personalet i transportmidler, der står til rådighed for bevægelseshæmmede arbeidstagere, således at de risici, der er forbundet med disse personers transport, begrænses eller fjernes helt;

når der stilles transportmidler til rådighed, som er tilpasset bevægelseshæmmede arbeidstageres særlige behov, må dette ikke medføre ekstra transportudgifter for disse arbeidstagere; dette skal ligeledes gælde for bevægelseshæmmede arbeidstagere, som på grund af deres handicap må ledsages af en person eller en førerhund for at kunne benytte transportmidlerne;

dette direktiv bidrager ligeledes delvis til gennemførelsen af de målsætninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets beslutning af 16. september 1987 om befordring af handicappede og ældre (¹), hvori det understreges, at disse personers mobilitet er en grundlæggende forudsætning for, at de kan finde og beholde et egnet arbejde;

i forbindelse med foranstaltninger, der modtager støtte fra Fællesskabets strukturfonde, bør der tages hensyn til målsætningerne i dette direktiv, således at de bevægelseshæmmede arbeidstageres særlige behov kan imødekommes —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formålet med dette direktiv er at fremme sikker transport af bevægelseshæmmede personer med henblik på at gøre det lettere for dem at nå deres arbejdsplads.

Artikel 2

I dette direktiv forstås ved:

a) *bevægelseshæmmede arbeidstagere*: enhver arbeidstager, som har særlige vanskeligheder ved at benytte kollektive transportmidler på grund af et alvorligt handicap af fysisk eller psykisk art

b) *transportmidler*:

— offentlige transportmidler

— transport, som arbejdsgiveren sørger for

— særlige transportfaciliteter beregnet for handicappede.

(¹) EFT nr. C 281 af 19. 10. 1987, s. 85.

Artikel 3

For at kunne nå de i artikel 1 omhandlede mål træffer medlemsstaterne

- a) de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at der findes transportmidler, der er tilgængelige for handicappede under hensyntagen til valgmulighederne mellem disse transportmidler, eller
- b) enhver foranstaltning, som gør det lettere for bevægelseshæmmede arbejdstagere at bevæge sig til og fra arbejde, for så vidt en sådan foranstaltning har en rækkevidde svarende til de under litra a) omhandlede foranstaltninger.

De transportmidler, der stilles til rådighed for bevægelseshæmmede arbejdstagere, skal opfylde de i bilaget opstillede minimumsforskrifter.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre

- a) oplæring af bevægelseshæmmede arbejdstagere i sikker mobilitet i forbindelse med transport
- b) den nødvendige uddannelse af offentlige trafiksekskabers medarbejdere, der skal hjælpe bevægelseshæmmede arbejdstagere i de transportmidler, som er til deres rådighed
- c) information og rådgivning af bevægelseshæmmede arbejdstagere.

Artikel 5

Når en bevægelseshæmmede arbejdstager har behov for hjælp fra en ledsager eller for anden form for hjælp i forbindelse med transport, skal medlemsstaterne sørge for, at denne hjælp ikke medfører ekstra transportudgifter for arbejdstageren.

Artikel 6

Kommissionen udarbejder hvert andet år en rapport om medlemsstaternes gennemførelse af de i artikel 3, 4 og 5 omhandlede foranstaltninger, og denne rapport sendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Artikel 7

Dette direktiv er ikke til hinder for gældende eller fremtidige nationale bestemmelser eller fællesskabsbestemmelser om sikker transport af bevægelseshæmmede arbejdstagere, som er mere fordelagtige.

Artikel 8

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv

- a) senest den 31. december 1992, for så vidt angår de i artikel 3 og 4 omhandlede foranstaltninger, og fremlægger en tidsplan for gennemførelsen af disse bestemmelser inden den 31. december 1999
- b) senest den 31. december 1992, for så vidt angår de i artikel 5 omhandlede foranstaltninger, således at disse foranstaltninger er gennemført senest den 31. december 1994.

De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse bestemmelser, henvises der deri til dette direktiv, eller de ledsages ved offentliggørelsen af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 9

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

*BILAG***Minimumsforskrifter**

(Artikel 3, litra a))

Indledende bemærkning

De i dette bilag fastsatte forpligtelser er gældende i de tilfælde, hvor transportmidlets eller den dertil knyttede infrastrukturens karakteristika gør det nødvendigt.

I. Adgang til transport

Der skal være transportmidler til rådighed for bevægelseshæmmede arbejdstagere, således at deres specifikke transportbehov imødekommes. Dette indebærer, at der skal være det fornødne antal, den fornødne hyppighed samt passende køreplaner.

II. Tilgængelighed af de transportmidler, der er til rådighed for bevægelseshæmmede arbejdstagere

Følgende minimumsforskrifter vedrører de bestemmelser, der skal gennemføres i henhold til punkt I.

- a) Med henblik på at gøre de transportmidler, der stilles til rådighed for bevægelseshæmmede arbejdstagere, tilgængelige under sikre forhold for nævnte arbejdstagere, skal ind- og udstigning i form af anvendelse af et af følgende tre alternativer kunne tilbydes:
 - et i transportmidlet installeret teknisk hjælpemiddel, bl.a. nedsænket gulv, løfteplatform osv.
 - et teknisk hjælpemiddel uden for transportmidlet, bl.a. på perron eller ved stoppested, f.eks. mobile ramper, løftevogne, klapbroer osv.
 - hjælp fra særligt uddannet personale i det pågældende trafikselskab.
- b) Der skal være mindst én ind- og udstigning, som skal være således indrettet, at bevægelseshæmmede arbejdstagere kan stige ind i og ud af transportmidlet under sikre forhold.
- c) Tilgængelighed indebærer, at der skal være overensstemmelse mellem det pågældende transportmiddel og den dertil knyttede infrastruktur, således at den bevægelseshæmmede arbejdstager under sikre forhold kan komme ind i og ud af det pågældende transportmiddel.

III. Faciliteter, som er til rådighed for bevægelseshæmmede arbejdstagere under transporten

I transportmidlerne bør der til de bevægelseshæmmede arbejdstagere og i overensstemmelse med de specifikke behov, der er forbundet med de forskellige typer handicap, være

- et passende antal pladser på hensigtsmæssige steder
- gange
- sanitære installationer.

IV. Afmærkning

Transportmidler, som er til rådighed for bevægelseshæmmede arbejdstagere, samt adgang til de tilknyttede infrastrukturer skal være således afmærket, at alle bevægelseshæmmede arbejdstagere kan orientere sig uanset deres handicap.
